

РЕШЕНИЕ

№ 177

гр. Ямбол, 26.04.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – ЯМБОЛ, XVI СЪСТАВ, в публично заседание на седми април през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: Георги Ст. Георгиев

при участието на секретаря Е. Г. А. В.
като разглежда докладваното от Георги Ст. Георгиев Гражданско дело № 20212330103285 по описа за 2021 година

Производството по делото е образувано по искова молба и допълнителна такава с която е предявен от А.П.К., ЕГН *****, с адрес в гр. Я., ж.к-с „***, чрез пълномощник адвокат, със съдебен адрес в гр. Я., ул. „***, чрез адв. А. Д.- ЯАК, срещу С.Р.С., ЕГН ***** и В.Л.С., ЕГН ***** и двамата, с адрес гр. Я., ул. „*** осъдителни иски, с правна квалификация чл. 285 ЗЗД и чл. 86 ЗЗД, за осъждането на ответниците да заплатят солидарно на ищеца сумата от 6 592, 40 лв., представляваща платените от него 24 вноски по кредит, в едно със законната лихва от датата на И.М.-25.10.2021 г., до окончателното изплащане на задължението, като в условията на евентуалност са предявени осъдителни иски с правна квалификация по чл.59, ал.1 ЗЗД и чл. 86 ЗЗД за присъждане на сумата от 6 592, 40 лв. представляваща платените от ищеца 24 вноски по кредит, вместо ответниците с което неоснователно се обогатили за негова сметка, в едно със законната лихва от датата на И.М.-25.10.2021 г., до окончателното изплащане на задължението.

В исковата молба и допълнителната такава, се посочва, че между ищеца и ответниците бил сключен неформален договор за поръчка, като с договора ответниците, като доверители са възложили на ищеца, като довереник да сключи за негово име, но за тяхна сметка договор за банков кредит, срещу поето задължение от доверителите да плащат дължимите по кредита вноски, като се касаело за мандатни отношения без пряко упълномощаване, при които последиците от извършените от довереника правни действия настъпвали в патримониума му, а не в патримониума на доверителите. Последните в отношенията им с довереника К., се считали за титуляри на правата и задълженията, възникнали от сключения по тяхно възлагане договор за ипотечен кредит. Твърди се, че ответниците били тези които трябвало да погасяват вноските по сключения договор за банков кредит и като не изпълнени тези свои задължения, от месец юли 2019 г. до месец юни 2021 г., които били платени от ищеца, последния търпял вреди в размер на претендираната сума.

Иска се уважаване на иска и присъждане на разноски за настоящата инстанция.

В законоустановения срок по чл.131 ГПК, не е постъпил писмен отговор от ответниците.

В с.з. ищецът се явява лично и се представлява от пълномощник адвокат, сочат доказателства и се иска уважаване на предявените искове и присъждане на разноски за настоящата инстанция.

В с.з. ответниците редовно призовани се явяват лично, не сочат доказателства, като с писмено становище извън срока по чл.131 ГПК, се иска отхвърляне на предявените искове.

След преценка на събраните по делото доказателства, съдът приема за установено следното от **фактическа страна**:

Страните не спорят, като безспорно е установено по делото, че на 26.03.2019 г. между „Банка ДСК“ ЕАД в качеството им на кредитор и А.П.К. в качеството му на кредитополучател е сключен договор за ипотечен кредит, с който на последния е отпуснат ипотечен кредит в размер на 30 000,00 лв. За обезпечаване на вземането била учредена договорна ипотека върху недвижим имот с нотариален акт № *** г., по който С.Р.С. и В.Л.С. са ипотекарни длъжници. Също така са представени общите условия за предоставяне на жилищни и ипотечни кредити на банката кредитор; условия по програма „ДСК Уют плюс“; заявка за ползване на преференциален лихвен процент по ипотечен кредит; погасителен план и ГПР; нотариален акт за учредяване на договорна ипотека върху недвижим имот № ***, том ***, рег. № ***, дело № *** г., вписан в службата по вписванията с вх. рег. № *** г. с акт № ***, том ***, дело № *** г.; извлечение за периода 01.03.2019 г. до 14.10.2021 г. от „Банка ДСК“ АД по банкова сметка с титуляр А.П.К.; нотариална покана от А.П.К. до С.Р.С. и В.Л.С., връчена им на 09.09.2021 г. чрез нотариус с рег. № *** на НК, с район на действие Районен съд-Я., с оглед на което първия уведомява вторите, че му дължат сумата от 6 592, 40 лв. представляваща платените от К. 24 вноски по кредита, в едно със законната лихва върху сумата, считано от 08.06.2019 г. до окончателното ѝ изплащане в десет дневен срок от получаването ѝ, като му изпратят парите с пощенски запис на посочения в нея адрес в гр. Я., като си удържат пощенските такси.

С оглед на това, че ответниците не плащали на ищеца сумите по посочения по-горе ипотечен кредит, същия с жалба от 11.03. 2021 г. сезирал ЯРП, като била образувана преписка вх. № *** г. След извършена проверка по случая същата приключила с постановление за отказ за образуване на досъдебно производство от 12.07.2021 г., като наблюдаващият преписката прокурор приел, че не са налице данни за извършено престъпление от общ характер и на основание чл.24, ал.1, т.1 ГПК прекратил преписката.

В настоящото производство по искане на ищеца са допуснати гласни доказателства, чрез разпит на свидетелите В.Ж.С. и Л.Б.К..

Свидетелката В.Ж.С. (без родство със страните) посочва, че работи в „Банка ДСК“, като кредитен инспектор и била запозната със случая. Първо при нея отишли В. и С., като попитали за кредит срещу залог на имот, който те имали. Същата им отговорила, че независимо, че предлагат имот за обезпечение, трябва да докажат и доходи. Същите ѝ отговорили, че към него момент не могли да докажат доходи, като по правилата на банката могли да предложат друго лице, което можело да докажи доходи, като той изтегли кредита, а те да заложели имота си в негова полза. След това отишли с А.К., като същия казал, че ще изтегли ипотечен кредит. Попълнил искането

си, като същата му казала, че той ще плаща кредита и трябва да осигурява пари по разплащателната си сметка, като същия бил с пенсия. Изискванията на банката били да имало постъпления на пенсията по банковата сметка, като същия действително направил. Кредита се погасявал от неговата банкова сметка, в която постъпвала пенсията му. Уговорките им били, че той ще изтегли кредита, а те ще заложат имота в негова полза, като парите постъпили по сметката на този, който изтеглил кредита, като К. казал, че той ще изтегли кредита, а ще се разбере с тях после.

На въпрос на пълномощника на ищеца свидетелката отговори, че А. не и бил споделял, че имали уговорка В. и С. да плащат кредита. Тя изрично го попитала дали знае, че ще си плаща кредита, като той и отговорил, че знае, а те щели да се разберат помежду си. Свидетелката уточнява, че първо отишли за кредита, после заедно да уточнят условията и подписали договора. После заедно с тримата ходили при нотариус, като свидетелката ги попитала защо им е кредита, същите ѝ отговорили, че им трябва за текущи нужди, но конкретно не знаела, като идвали да теглят кредит, защото им трябвали пари.

На въпрос на съда свидетелката отговори, че по принцип можела да види какво има в сметката, но не било и се налагало да проверява, защото след като приключила с кредита и парите постъпили по сметката, не била влизала повече в тази сметка. Не можела да каже дали парите по отпуснатия ипотечен кредит са изтеглени наведнъж или поетапно. Когато разбрала, че я призовават от съда, погледнала кредита и видяла, че има закъснели плащания последните месеци. Още не бил обявен кредита за предсрочно изискуем, като други служители се свързали с клиентите и се занимавали с това.

Свидетелката Л.Б.К. (съпруга на ищеца) посочва, че страните живеели в един блок преди време, като му били комшии и от там се познавали. В началото на 2019 г. много често на съпруга ѝ започнал да му се обажда А., като същия ѝ казал, че С. и жена му искали да развиват бизнес и го молили той да изтегли кредит. Тя го попитала кой ще го плаща кредита, като С. му обещал, че щели да го плащат те. Същия бил ходил в банката, но не можели да докажат доходи. Тя не била съгласна, като дори не знаела сумата. След около една година спряла да работи и видяла, че нямало пари в къщи. Попитала А. къде са парите и тогава той ѝ признал, че изтеглил ипотечен кредит на С., като последния заложил апартамента си в полза на банката. Обещал му да плати сметките, но платил само три такива. След това съпруга ѝ го включил на високоговорител след като се обадил на С. и същия уверено му казал, че ще плати за една година и ще събере парите. Това я успокоило малко, но след като нямало пари, съпруга ѝ му звънял веднъж в месеца. Това се случвало когато следвало да си взема пенсията и пак банката щели да му удържат парите от нея. Видели се със С. на пазара където продавал стока, като съпруга ѝ го попитал защо не плаща сметките, че живеят трудно. С. го успокоил като му казал, че вижда стоката и когато я продадат веднага ще плати. Минало едно година, като А. тежко преболедувал Ковид 19, като нямало пари и вземали такива назаем от приятели. След като изписали А. от болницата тя му казала да се обади на С.. Той му се обадил, като го включил на високоговорител и С. пак ги излъгал. Тя взела слушалката и го попитала как може да направи такова нещо на приятеля си, като същия и затворил. След малко С. се обадил на А. и му казал, че ако продължавала да се обажда, щял да и образува дело за тормоз и да вземел ограничителна заповед. Парите от заема които били 30 000 лв. А. не бил ги държал в ръцете си, като С. веднага ги взел от касата на „Банка ДСК“. А. платил 24 вноски, като С. бил платил само три вноски, като от месец юли 2019 г. не бил плащал.

На въпрос на пълномощника на ищеца свидетелката отговори, че С. казал, че ще плаща вноските по кредита и това имала предвид и такава била уговорката им. С. заявявал да не се претеснява, че ще плати вноските и нямало да го излъже.

По делото е назначена и изслушано заключението на ССЕ.

От същото се установява, че за периода м.07.2019 г.- м.06.2021 г. включително по договора за ипотечен кредит № *** г. от разплащателната сметка на ищеца в „Банка ДСК“ АД били платени задължения в размер на общо 6 545, 26 лв., с които били погасени вноски от № 4 до № 27 от погасителния план, посочени в Таблица № 1, от които главница в размер на 3 991, 49 лв.; договорна лихва в размер на 2 454, 63 лв. и застраховки в размер на 99,14 лв. Сумата по отпуснатия ипотечен кредит по договор № *** г. била изтеглена на 02.04.2019 г., еднократно, в брой, в размер на 30 000 лв., която била броена на А.П.К..

При изслушването си в с.з. вещото лице е посочило, че поддържа представеното заключение, като същото било изготвено след справка в „Банка ДСК“ и нямало какво да добави.

Заключението по САТЕ не беше оспорено от страните по делото и се приема от съда, като обективно и компетентно изготвено.

При така установената фактическа обстановка, съдът прави следните **правни изводи**:

Правното основание на предявените искове е по чл. 285 ЗЗД и чл.86 ЗЗД, като в условията на евентуалност са предявени искове по чл.59, ал.1 ЗЗД и чл.86 ЗЗД.

По делото е безспорно установено, че по договор за ипотечен кредит № *** г. на ищеца е отпуснат кредит в размер на 30 000 лв. от „Банка ДСК“ АД, като посочената сума е изтеглена от него на 02.04.2019 г., еднократно и в брой. По делото няма спор, като в тази насока са направени и самопризнания от ответниците, че след като изтеглил посочената по-горе сума ищеца я предал на ответниците, като последните се задължили да плащат на ищеца, платените от него вноските по кредита. С оглед на това, съдът приема, че между ищеца и ответниците е сключен неформален договор за поръчка- чл.280 и сл. ЗЗД. Договорът за поръчка няма изискване за форма и е възможно съгласието за изпълнение на определени правни действия да бъде постигнато писмено, устно, както и с конклюдентни действия, поради което доказването на мандатното правоотношение се извършва с всички доказателствени средства.

В тази насока са събраните гласни доказателства, чрез разпита на свидетелите В.Ж.С., която е служител на банката отпуснала кредита на ищеца и на Л.Б.К., която макар и съпруга на ищеца и заинтересована от изхода на делото, същите са последователни и безпротиворечиви и като такива съдът ги кредитира. От същите се установява, че ответниците са искали сами да изтеглят кредита, но понеже не са могли да декларират доходи, се наложило да ползват ищеца при неговото изтегляне. С оглед на това с този договор ответниците, като доверители, възложили на ищеца (довереник) да сключи от свое име, но за сметка на ответниците посочения по-горе договор за ипотечен кредит, срещу поето задължение от доверителите да плащат дължимите по кредита вноски. Касае се за мандатни отношения без пряко упълномощаване, при които последиците от извършените от довереника правни действия настъпват в неговия патримониум, а не в патримониума на доверителите. Последните обаче, в отношенията им с довереника, се счита за титуляр на правата и задълженията, възникнали от сключените по негово възлагане договор (чл.292, ал.2,

изр.2 33Д). Следователно именно ответниците, в отношенията им с ищеца, са тази, която трябва да погасяват вноски по сключения договор за банков ипотечен кредит. Те са изпълнили частично задълженията си, като са погасили първите три вноски по кредита за месеци април, май и юни 2019 г. в размер на 823, 05 лв., така както е била уговорката им. Този факт по никакъв начин не беше оспорен от ответниците, напротив в становището депозирано до съда, е направено изрично признание в тази насока. С оглед на това, съдът не споделя възраженията на ответниците, че сумата по кредита щяла да бъде върната след изтичането на договора за ипотечен кредит. Първо се касае за дълъг период от време за 144 месеца, какъвто е срока на издължаване на кредита и второ ищеца не е разполагал с посочената сума, за да си позволи уговорка за плащане на сумата от ответниците след изтичането на неговия договор, макар и същия да е обезпечен с ипотека. След този срок обаче самите ответници правят признание, че не са продължили плащанията. В тази насока следва да се отбележи, че неизпълнението на задължението им, води до вреди за ищеца, по отношение на която банката има притезание за плащане на вноските, а кредитите стават предсрочно изискуеми при неплащане на коя да е погасителна вноска. Вредите следва да бъдат обезщетени от ответниците, на основание чл. 285 33Д.

Искът за реално изпълнение на това му задължение е основателен и следва да се уважи до претендирания размер от 6 592, 40 лв., който е установен и от в.лице по назначената и изслушена ССЕ, поради което ответниците следва да бъдат осъдени да заплатят тази сума ведно със законната лихва, считано от 25.10.2021 г. - датата на която е предявена исковата молба.

С оглед уважаването на иска по чл.285 33Д, съдът не дължи произнасяне по евентуално предявения иск по чл.59, ал.1 33Д.

По разноските:

В процесния случай ищецът на основание чл.78, ал.1 ГПК има право на разноски в пълен размер, като на ищеца следва да се присъдят разноски в размер на общо 1476, 70 лв. съгласно представения списък по чл.80 ГПК.

Мотивиран от горното, Ямболският районен съд

РЕШИ:

ОСЪЖДА С.Р.С., ЕГН ***** и В.Л.С., ЕГН ***** и двамата с адрес в гр. Я., ул. „***, да заплатят солидарно на А.П.К., ЕГН ***** с адрес гр. Я., ж.к-с „***, със съдебен адрес в гр. Я. ул. „***, чрез адв. А. Д.- ЯАК, сумата 6592, 40 лв., съставляваща платените 24 вноски по договор за ипотечен кредит № *** г. от името на А.П.К., ЕГН ***** , за сметка на С.Р.С., ЕГН ***** и В.Л.С., ЕГН ***** , ведно със законната лихва върху тази сума от 25.10.2021 г. до окончателното ѝ изплащане, както и сумата 1476, 70 лв. разноски по делото за настоящата инстанция.

На основание чл.127, ал.4 ГПК указва на ответниците С.Р.С., ЕГН ***** и В.Л.С., ЕГН ***** , с посочени данни ,че следва да заплатят сумите по осъдителния иск за парично вземане с пощенски запис на адрес в гр. Ямбол, ж.к-с „***.

Решението подлежи на въззивно обжалване в двуседмичен срок от връчването му на страните пред Ямболския окръжен съд.

Съдия при Районен съд – Ямбол: _____